

Скритите букви

Новини | Култура | Общество | на 23.06.2022 22:05 | от Зорница Стоилова

Защо говорим за това?

Изкуството прави живота ни красив и цветен. А понякога ни кара и да се замисляме кои са важните неща.

Ако живееш в София и си минавал покрай площад „Славейков“, сигурно си забелязал, че отскоро там има нови, много симпатични пейки. Те са с формата на буквите „Д“, „Ъ“, „Б“ и много други. Хората си почиват върху тях, хапват сандвичи или чакат за среща с приятел. Могат и да почетат стихове на съвременни български поети, които са прикрепени към пейките.

Но кой ги е сложил там?

Запознай се с Боряна Зафирова. Нейната професия е художник керамик. Работи с деца в областта на приложните изкуства. А това пък са тези изкуства, в които използваме ръцете си и рисуваме с различни материали - хартия, картон, керамика, текстил. Боряна смята, че децата са гениални и е нужно човек само да запали любопитството им и да ги вдъхнови, за да направят страхотни неща.

Боряна и нейните приятели художници, архитекти и културолози, които обичат книгите и буквите, решили да им се отблагодарят по един необичаен начин.

Разговаряхме с Боряна, която ни разказва как хората могат да накарат буквите да оживеят. И колко е хубаво те да са край нас, когато се разхождаме! И още една леееко страшна история за това как буквата „Ч“ плувала в река Шпрее в Германия.

Как решихте да направите буквите на пейки?

Първо искахме да направим буквите част от самите сгради. Но когато отидохме в градската управа, при главния архитект, той каза, че ще бъде много сложно и да помислим за нещо друго. Той е един от хората, които разрешават как ще изглежда градът.

Каза ни: ето, например има много паркове в София и в тях може да поставите по някакъв начин буквите - като скулптури, статуи или нещо друго.

Тогава ни дойде тази идея буквите да бъдат всъщност пейки. Пейката е място, на което хората седят, говорят си, ако са достатъчно умни, дори си играят. Можеш да почетеш книжка. Да се обадиш на приятел или просто да поседиш да послушаш какво става наоколо. Или да срещнеш приятел. Пейката е място за хубави срещи.

А как Ви хрумна идеята да извадите буквите от книгите и да ги сложите в града?

Ние сме група от хора, които много обичат книгите още от малки. А книгите ги има благодарение на буквите. С буквата не просто можеш да напишеш твоето име, но можеш и да разкажеш история. Някой друг да прочете тази история и да се посмее или да му стане хубаво.

Въобще буквите вършат много работа. Те са като едни мравки, които строят огромни мравуняци и тези мравуняци помагат на гората да живее. Искахме да им кажем голямо "Благодаря". Да им кажем, че много ги ценим, че виждаме каква огромна работа вършат за нас и че без тях не можем.

Защо извадихте точно буквите Б, Д, Ж, З, И, Й, Ц, Ч, Ш, Щ, Ъ, Ъ, Ю, Я?

На света няма само една азбука. Ние сме част от Европа и тук има различни народи, които говорят различни езици и имат различни азбуки. Буквите, които направихме на пейки, ги няма в никоя друга азбука като изписване, като форма. А всички първолаци знаят колко е важна формата на буквата, защото по нея разгадаваш какво е написано.

Разкажете ни за Вашите съмишленици. Какво Ви събра?

Тодора Радева е човек, който е изчел страшно много книги и е разсъждавал дълго върху тях заедно с други хора. Това ние, възрастните, наричаме културология. Анета Василева, която ни помогна при първоначалната направа на проекта, е архитект. Това е човек, който прави рисунки и чертежи на сгради, които след това могат да бъдат построени.

Кирил Златков е художник, илюстратор и графичен дизайнер. Той направи формата на тези букви, защото е и художник-типограф. Типограф е човек, който рисува букви и ги обединява в шрифт. А с този шрифт можем да пишем на компютъра. Шрифт наричаме формата на буквите, които са в един стил. Например в книжката виждаме букви, които си отиват една с друга. Сякаш са от едно семейство. Можем да отворим няколко книжки и да видим, че буквите в тях се различават, защото са от различни шрифтове. Кирил прави български шрифтове.

Има още много други хора, които ни помогнаха по пътя. Художници, архитекти или дизайнери, въобще хора, които се занимават с това да създават с ръцете си. Към всяка буква има табелки със стихове на съвременни поети и писатели като Иван Ланджев, Георги Господинов, Марин Бодаков, Красимира Джисова и други.

Зная, че Вашите букви не стоят само в София. Къде са пътували в страната и по света?

В България бяха в Пловдив и в един хубав малък град - Брезник. Също така отидоха до река Сена в Париж, до река Дунав в Будапеща и до река Шпрее в Берлин. Дори буквата "Ч" малко поплува, защото едни батковци и какви бяха решили да видят дали ще плува. После я извадихме, оправихме я и дълго време хората край река Шпрее седяха, четяха, срещаша се.

Хората от Единбург решиха, че искат да си направят и те такива букви и останаха там. Хората от Рамад, едно пристанищно градче в Маракеш, също си направиха букви пейки. Бяха и в Брюксел и Гент в Белгия. Оттам дойдоха обратно в България.

А сега буквите ще останат ли в София?

Много хора споделиха колко им харесват буквите на пл. "Славейков" и в момента се опитваме да направим, така че пейките-букви да останат там. В София има и други хубави места, където ще си бъдат на мястото и за тях ще се грижат добре.

Коя е любимата Ви буква от българската азбука?

Ако бях на 5, щях да кажа "Б", защото това е моята буква. Но в момента любимата ми буква е "Д". Защото с нея започват едни от най-хубавите думи в нашия език. Например "Добро". Ако човек е добър към себе си, към хората около себе си и другите са добри към него, тогава има чувството, че непрекъснато има късмет. Толкова е хубаво и приятно.

Въпросника към тази статия можеш да решиш онлайн на:
[/book/2317-boryana-koyato-napravi-ot-bukvite-peyki-boryana-koyato-nakara-bukvite-da-ozhiveyat](https://book/2317-boryana-koyato-napravi-ot-bukvite-peyki-boryana-koyato-nakara-bukvite-da-ozhiveyat)

Сканирай този QR-код и влез директно във въпросника ->

©"Виждате" е издание на Фондация Гутенберг 3.0. Всички права са запазени

